

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1961 r.

Nr 59

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

256 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lipca 1961 r. w sprawie trybu wyznaczania członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa na stanowiska pracy w urzędach, instytucjach państwowych, jednostkach gospodarczych i Związku Ochotniczych Straży Pożarnych	593
257 — Ministra Finansów z dnia 8 lipca 1961 r. w sprawie bankowej kontroli dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe	593
258 — Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1961 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawniającej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywny w drodze mandatu karnego przez organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia oraz ustalenia wykroczeń, za które można nakładać mandaty karne	595

256

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 lipca 1961 r.

w sprawie trybu wyznaczania członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa na stanowiska pracy w urzędach, instytucjach państwowych, jednostkach gospodarczych i Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

Na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa, zwanego dalej „KTP”, wyznacza się na stanowiska pracy w urzędach, instytucjach państwowych i jednostkach gospodarczych, utworzone stosownie do przepisu art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120), oraz na określone przez Ministra Spraw Wewnętrznych stanowiska pracy w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

2. Zarządzenie nie dotyczy resortów posiadających własną służbę przeciwpożarową oraz jednostek gospodarczych podporządkowanych prezydium rad narodowych, w których ochronę przeciwpożarową sprawują organy ochrony przeciwpożarowej prezydium rad narodowych (komendy terenowe straży pożarnych).

§ 2. Członkowie KTP wyznaczani na stanowiska pracy, o których mowa w § 1, powinni posiadać kwalifikacje określone dla danego stanowiska przepisami o uposażeniu członków KTP.

§ 3. 1. W celu wyznaczenia członków KTP na stanowiska pracy, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej:

- 1) organy centralne zainteresowanych jednostek przedstawiają Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych wnioski o wyznaczenie kandydatów na stanowiska pracy, dla których wymagany jest stopień kapitana pożarnictwa lub stopień wyższy,
- 2) zainteresowane zakłady pracy przedstawiają właściwym terenowo wojewódzkim (miast wyłączonych z województw) komendantom straży pożarnych wnioski o wyznaczenie kandydatów na stanowiska, dla których wymagany jest stopień do młodszego kapitana włącznie.

2. Właściwi komendanci straży pożarnych (ust. 1 pkt 1 i 2) wyznaczają spośród kandydatów zgłoszonych w trybie określonym w ust. 1 — członka KTP w celu zawarcia z nim umowy o pracę na danym stanowisku przez jednostkę zgłaszającą lub jej podległą.

3. Komendant Główny Straży Pożarnych może wyznaczać członków KTP również na stanowiska, dla których jest wymagany stopień niższy aniżeli określony w ust. 1 pkt 1.

4. Członków KTP na stanowiska pracy w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych wyznaczają:

- 1) Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych — na stanowisko inspektora naczelnego Związku,
- 2) Komendant Główny Straży Pożarnych na wniosek Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych — na pozostałe stanowiska w Zarządzie Głównym Związku oraz na stanowiska inspektorów okręgowych Związku,
- 3) właściwi terenowo komendanci wojewódzcy straży pożarnych na wniosek zarządów okręgowych Związku — na pozostałe stanowiska w tych zarządach.

§ 4. 1. Jeżeli zgłoszony kandydat nie odpowiada warunkom wymagany na danym stanowisku, właściwy komendant straży pożarnych w porozumieniu z jednostką zgłaszającą kandydata wyznacza na to stanowisko innego członka KTP.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli kandydat na dane stanowisko nie został wskazany.

§ 5. Odwoływanie członków KTP ze stanowisk obsadzonych w trybie uregulowanym niniejszym zarządzeniem następuje na wniosek lub w porozumieniu z jednostką właściwą do zgłoszenia kandydata.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

257

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lipca 1961 r.

w sprawie bankowej kontroli dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 502 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 31) oraz w związku

z przepisami § 2 ust. 5 uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych w 1961 roku (Monitor Polski Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wykonawcy oraz zleceniodawcy robót budowlano-montażowych w zakresie inwestycji będący jednostkami gospodarki uspołecznionej obowiązani są zamieszczać na każdym protokole odbioru (wykonanych elementów robót, obiektu), a wykonawcy robót ponadto na każdej fakturze za wykonane roboty inwestycyjne pisemne oświadczenie według wzoru i objaśnień stanowiących załącznik do zarządzenia.

2. Oświadczenie zamieszczone w protokole odbioru podpisują kierownik budowy generalnego lub bezpośredniego wykonawcy oraz inspektor nadzoru, a w zakresie robót wykonywanych przez podwykonawcę — kierownik robót podwykonawcy, kierownik budowy generalnego wykonawcy oraz inspektor nadzoru.

3. Oświadczenie zamieszczone na fakturze podpisują osoby upoważnione do podpisywania dokumentów w zakresie praw i obowiązków majątkowych przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Banki obowiązane są odmawiać przyjęcia i realizacji dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe, gdy:

- 1) do żądania zapłaty przedstawionego przez wykonawcę lub do dyspozycji przelewowej udzielonej przez zleceniodawcę nie załączono faktury, opatrzonej oświadczeniem, o którym mowa w § 1 ust. 3,
- 2) w oświadczeniu nie podano wyraźnie podstaw ustalania wynagrodzenia za roboty budowlano-montażowe,
- 3) z treści oświadczenia nie wynika wyraźnie, że faktura została wystawiona zgodnie z obowiązującymi zasadami ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe.

2. Jeżeli z treści oświadczenia wynika, że roboty były wykonywane bez umowy notyfikowanej przez bank lub zakres rzeczowy oraz wartość robót objętych fakturą nie mieszczą się w granicach notyfikowanej umowy, a nie zachodzą

wyjątkowe okoliczności, dopuszczające — zgodnie z obowiązującymi przepisami — prowadzenie robót bez notyfikacji lub z przekroczeniem notyfikowanej umowy, bank finansujący inwestycję realizuje odpowiednie dokumenty rozliczeniowe z rachunku inwestora, z dyspozycją dla banku finansującego wykonawcę zapisania realizowanej kwoty na zablokowany rachunek wykonawcy robót. W odniesieniu do inwestycji zaliczanych do inwestycji przedsiębiorstw kwota należności za roboty wykonane bez notyfikacji podlega pokryciu z rachunku rozliczeniowego płatnika i zostaje zapisana na zablokowanym rachunku wykonawcy. Środki zgromadzone na zablokowanych rachunkach wykonawców robót banki odprowadzają na dochód budżetu centralnego w trybie ustalonym odrębnymi przepisami.

3. Jeżeli bank na podstawie kontroli następnej stwierdzi, że złożone oświadczenie, o którym mowa w § 1, nie odpowiada rzeczywistości, wówczas obowiązany jest zawiadomić o tym jednostkę nadrzędną wykonawcy w celu pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej winnych wystawienia nieprawidłowego oświadczenia. Jeżeli z okoliczności wynika, że wystawienie niezgodnego z rzeczywistością oświadczenia było rozmyślne lub wynikało z rażącego niedbalstwa, jednostka nadrzędna obowiązana jest zawiadomić o tym prokuratora.

§ 3. Przepisy § 2 nie ograniczają uprawnień banków do stosowania środków oddziaływania wynikających z odrębnych przepisów.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1960 r. w sprawie bankowej kontroli dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 66, poz. 313).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jego ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 lipca 1961 r. (poz. 257).

WZÓR OŚWIADCZENIA

Oświadcza się, że:

- 1) zakres rzeczowy oraz wartość robót objętych fakturą mieści się w granicach umowy notyfikowanej przez Bank dnia
- 2) wynagrodzenie ustalono na podstawie ceny katalogowej — ryczałtu umownego — kosztorysu umownego *),
- 3) ustalenia wynagrodzenia dokonano stosując wyjątek od zasady rozliczeń w oparciu o ceny katalogowe lub ryczałty umowne na podstawie *),
- 4) odstępstwo od zasady rozliczeń za zakończone elementy scalone zastosowano na podstawie zezwolenia z dnia wydanego przez *),
- 5)
- 6)

Podpisy:

(imię i nazwisko — stanowisko)

(imię i nazwisko — stanowisko)

(imię i nazwisko — stanowisko)

*) Niepotrzebne skreślić.

Objaśnienie co do wypełnienia oświadczenia.

- 1) Poz. 1 oświadczenia należy wypełniać tylko w razie zgodności zakresu rzeczowego i wartości robót objętych fakturą z treścią notyfikowanej przez bank umowy. W razie wykonania robót bez lub z przekroczeniem notyfikowanej przez bank umowy należy przekreślić poz. 1 oświadczenia.
- 2) Poz. 2 oświadczenia nie wymaga wyjaśnień. Należy zwrócić uwagę na konieczność wykreślenia treści zbędnej.
- 3) Poz. 3 oświadczenia powinno się wypełniać tylko w przypadku, gdy jako podstawę rozliczeń zastosowano koszty-

rys umowny. Jeżeli zastosowanie kosztorysu umownego jako podstawy rozliczeń wiąże się z faktem prowadzenia robót na podstawie sukcesywnie dostarczanej (częściami) dokumentacji projektowo-kosztorysowej (§ 3 ust. 6 pkt 1 zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe — Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 34), należy w tej pozycji oświadczenia powo-

- łać obowiązujący przepis prawny. Jeżeli zastosowanie kosztorysu umownego jako podstawy rozliczeń wiąże się z wykonywaniem robót, których warunki i zakres nie mogą być przewidziane ściśle w projekcie (§ 3 ust. 6 pkt 2 wymienionego wyżej zarządzenia), w omawianej pozycji oświadczenia należy powołać datę zezwolenia i nazwę jednostki, która wydała zezwolenie na zastosowanie tej podstawy rozliczeń.
- 4) Poz. 4 oświadczenia powinno się wypełniać tylko w przypadku, gdy faktura zostaje wystawiona z odstępstwem od zasady rozliczeń za zakończone elementy scalone obiektu. Należy wówczas powołać datę zezwolenia i nazwę jednostki, która wydała zezwolenie na to odstępstwo.
 - 5) Jeżeli do rozliczenia konkretnych robót mają zastosowanie przepisy specjalne, wydane na podstawie § 1 ust. 3, 4, 5 i 6 uchwały nr 502 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 31), ustalające zasady rozliczeń odmiennie od przepisów powołanego wyżej zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r., zamiast poz. 3 i 4 wzoru oświadczenia należy w pozycji uzupełniającej zamieścić klauzulę o następującej treści: „Rozliczenie dokonywane jest zgodnie z zasadami określonymi” (należy powołać przepis prawny określający szczególne zasady rozliczeń w odniesieniu do danej kategorii robót).
 - 6) We wzorze oświadczenia przewidziano pozycje dla zamieszczenia dodatkowych klauzul, oświetlających szczególne okoliczności dotyczące wykonywania robót bez lub z przekroczeniem notyfikowanej przez bank umowy. W szczególności wprowadzenie dodatkowych klauzul do oświadczenia jest wymagane:
 - a) w razie przekroczenia wartości notyfikowanej umowy; w oświadczeniu należy wówczas zamieścić dodatkową klauzulę o następującej treści: „wartość robót objętych fakturą przekracza notyfikowaną przez bank kwotę umowy o zł”;
 - b) jeżeli roboty prowadzono bez notyfikacji lub gdy wartość rozliczanych robót przekracza kwotę umowy notyfikowanej przez bank, ale roboty te prowadzono na podstawie upoważnienia zawartego w obowiązujących przepisach prawnych, należy (niezależnie od klauzul,

- o których mowa wyżej) zamieścić w oświadczeniu dodatkową klauzulę, podającą wartość robót wykonanych bez notyfikacji lub z przekroczeniem notyfikowanej umowy, lecz na podstawie upoważnienia zawartego w obowiązujących przepisach; należy przy tym powołać odpowiedni przepis prawny (np. „wykonano roboty na kwotę zł bez notyfikowanej umowy na podstawie § 2 ust. 6 uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1961 r.” albo „roboty na kwotę zł wykonano z przekroczeniem notyfikowanej umowy na podstawie § 2 ust. 8 uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1961 r.”);
- c) jeżeli przekroczenie wartości notyfikowanej umowy wynika z faktu objęcia fakturą wartości odpowiadających różnicy robót w toku przedsięwzięcia budowlano-montażowego (co do robót realizowanych w ramach jednej umowy) na początek i na koniec danego roku kalendarzowego (tzn. gdy przekroczenie notyfikowanej umowy wystąpiło w związku z zafakturowaniem w danym roku robót wykonanych w roku poprzednim, a więc objętych notyfikacją umowy na rok poprzedni, a planowane nakłady inwestycyjne na rok bieżący nie uwzględniają wartości robót w toku na koniec roku bieżącego lub uwzględniają roboty w toku w wartości znacznie niższej od wartości występującej na początek tego roku), należy wówczas zamieścić dodatkową klauzulę o następującej treści: „w ramach wymienionego przekroczenia notyfikowanej umowy kwota zł jest uzasadniona zafakturowaniem robót w toku występujących na początek roku w wysokości zł przy planowanym ukształtowaniu się wartości robót w toku na koniec roku w wysokości zł”.
- 7) Jeżeli treść oświadczenia zamieszczona jest w samej fakturze, podpisanie tej faktury jest równoznaczne z podpisaniem oświadczenia.
- 8) Zasadnicza treść podanego wyżej wzoru oświadczenia jest analogiczna jak we wzorze stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1960 r. w sprawie bankowej kontroli dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 66, poz. 313). Istnieje zatem możliwość odpowiedniego wykorzystania formularzy faktur z nadrukiem według dotychczas obowiązującego wzoru przy uwzględnieniu niniejszych objaśnień.

258

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 6 lipca 1961 r.

w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywny w drodze mandatu karnego przez organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia oraz ustalenia wykroczeń, za które można nakładać mandaty karne.

Na podstawie § 2 ust. 2 zarządzenia nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie nadania niektórym organom władzy upoważnień do nakładania i ściągania grzywny w drodze mandatu karnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-9, poz. 84, z 1957 r. Nr 63, poz. 384 i z 1960 r. Nr 48, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przełożoną władzą służbową uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywny w drodze mandatu karnego, o przez organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia za wykroczenia popełnione na obszarze kolejowym przeciwko obowiązującym przepisom sanitarnym i sanitarno-porządkowym — są:

- 1) dyrektor Centralnego Zarządu Służby Zdrowia — dla personelu sanitarno-epidemiologicznego w Centralnym Zarządzie;
- 2) dyrektorzy okręgów kolei państwowych — dla naczelników zarządów służby zdrowia w dyrekcjach;

- 3) naczelnicy zarządów służby zdrowia w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych — dla pozostałego personelu sanitarno-epidemiologicznego kolejowej służby zdrowia.

2. Przez użyte w zarządzeniu określenie „obszar kolejowy” rozumie się wydzieloną powierzchnię gruntu:

- 1) przeznaczoną do utrzymania i eksploatacji kolei wraz ze znajdującymi się na nim taborami kolejowymi, budowlami i urządzeniami służącymi do eksploatacji kolei oraz budynkami użytkowymi i mieszkalnymi;
- 2) położoną poza terenem określonym w pkt 1, a będącą w zarządzie i użytkowaniu jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i innych poza przedsiębiorstwem „Polskie Koleje Państwowe” jednostek organizacyjnych resortu, których pracownicy objęci są kolejową opieką lekarską, wraz ze znajdującymi się na nim taborami kolejowymi, budowlami i urządzeniami;